

МЕХАНІЗМИ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ ЯК СКЛADOVA СИСТЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Сучасний етап розвитку українського суспільства супроводжується якісною трансформацією механізмів фінансового менеджменту, що має свій прояв в перерозподілі прав власності та загостренні протиріч між діючими, реформованими та імпортованими інститутами, у зростанні масштабів інтеграційних процесів при одночасній активізації відцентрових тенденцій у регіонах та галузях, цифровізації усіх сфер економічної діяльності [2, 8]. Подібні зміни ускладнюються незавершеністю структурних перетворень, відсутністю цілісної концепції довгострокового розвитку держави, загостренням внутрішніх і зовнішніх факторів ризику для системи економічної безпеки підприємств в умовах активізації трансформаційних процесів [7].

Сучасні підприємства гостро потребують зміни системи фінансового менеджменту в умовах збільшення зовнішніх впливів і загроз, що суттєво зменшує рівень їх економічної безпеки. Наразі українське суспільство потребує нової наукової парадигми, яка у відповідності з викликами постіндустріальної економіки в умовах посткризового розвитку надасть якісно нове трактування принципів фінансового менеджменту підприємств в умовах зменшення економічної безпеки [1].

Вплив формальних і неформальних інститутів на зміст та принципи функціонування системи фінансового менеджменту характеризується суперечливістю: ринкові інститути можуть одночасно виступати як засобом розвитку, так і чинником загроз. Характер впливу визначається змістом форм та методів інституційного проектування, при цьому роль держави в реалізації позитивного потенціалу поступальної макроекономічної динаміки є першорядною. Цим визначається необхідність реалізації державного регульованого варіанта ринкової інституціоналізації відносин фінансового менеджменту на основі модернізації існуючих формальних та легалізації неформальних інститутів в процесі цілеспрямованого інституційного проектування [6].

При розгляді і виявленні причин трансформацій механізмів фінансового менеджменту слід виділяти кілька рівнів, а саме: 1) система фінансового менеджменту держави, тобто макроекономічний рівень; 2) регіону, тобто мезоекономічний рівень; 3) система фінансового менеджменту агентів ринку (підприємств, організацій, установ), тобто мікроекономічний рівень.

Система фінансового менеджменту, яка визначає сталий розвиток всіх рівнів господарства, згідно з інституціональною теорією, пов'язана зі створенням і функціонуванням організаційних структур, законів та правил поведінки, що забезпечують ефективну участь у глобалізації та інформатизації економіки, інноваційну та ділову активність. Особливого значення набуває розробка у системі фінансового менеджменту захисних механізмів

упередження й мінімізації ймовірних загроз. Основою такого механізму можуть стати наступні критерії: ступінь активності в формуванні захисту, достовірність та повнота інформаційного поля, природа небезпек, система моніторингу перепон, результат захисту (уникнення загроз, досягнення сталого розвитку).

Необхідно забезпечити єдність системи управління у вирішенні стратегічних завдань, збалансувати параметри сталого розвитку з існуючими та потенціальними загрозами. Потрібен орган управління, який би на науковій основі визначив обсяги наявних ресурсів, оцінив потенціал народногосподарського комплексу та можливості науки, налагодив систему натуральних та вартісних балансів. На цій основі можлива побудова комплексної стратегії довгострокового розвитку підприємств.

Таким чином, для проектування системи мінімізації ризиків як елемента механізму фінансового менеджменту підприємств необхідно здійснити відбір найбільш значимих з економічної точки зору показників економічної безпеки, визначення й обґрунтування граничних значень відібраних показників [3-5]. Необхідно сформувати систему показників-індикаторів та показників-предикторів для будівництва та здійснювати їх моніторинг на рівні держави, місцевих органів управління або саморегулювальних організацій.

При формуванні моделі системної динаміки будівельної галузі можливе збільшення числа показників економічної безпеки. Припустимо також формування єдиного, узагальненого параметра оптимізації як функції цінності, у якій будуть відбиті всі показники економічної безпеки будівництва.

Список використаних джерел:

1. Авдийский В.І., Бауер В.П. Система фінансового менеджменту в системі трансформації світової фінансової архітектури. Ефективне антикризове управління. 2010. № 1. С. 42-48.
2. Беленкова О.Ю. Цифрова трансформація будівництва: механізм взаємодії бізнесу, науки, держави. Будівельне виробництво. 2019. № 66. - С. 30-36.
3. Гойко А.Ф., Сорокіна Л.В., Скакун В.А. СVP – механізм фінансової безпеки будівельних підприємств у нестійких економічних умовах. Шляхи підвищення ефективності будівництва в умовах ринкових відносин. 2017. № 35 С. 13 – 36.
4. Економетричний інструментарій управління фінансовою безпекою підприємств будівництва: [монографія] /; за наук. ред. проф. Сорокіної Л. В., Гойка А. Ф. – Київ : Київ. нац. ун-т буд-ва і архітектури, 2017 – 404 с.
5. Ізмайлова К.В. Фінансовий аналіз у будівництві. Київ. "Кондор". - 236 с.
6. Ізмайлова К.В., Пархоменко В.В. Імітаційне моделювання фінансових показників інвестиційної діяльності підприємства // Шляхи підвищення ефективності будівництва в умовах ринкових відносин. 1997. С. 73-76.
7. Стеценко С. П. Оцінка інвестиційної привабливості фінансових інструментів у сучасних нестійких економічних умовах. Шляхи підвищення ефективності будівництва в умовах ринкових відносин. 2012. № 27. С. 219–232.
8. Zeltser, R.Ya., Bielienskova, O.Yu., Novak, Ye., Dubinin D.V. (2019) Digital Transformation of Resource Logistics and Organizational and Structural Support of Construction. Nauka i innovatsii. V 15(5), pp. 38-51.